

«El director general i el comissari cap dels Mossos van ser recomanats per De Alfonso»

Miquel Sellarès, expert en seguretat, creu que "el cas Antifrau és, en part, culpa de la Generalitat" | ¿Durant tres segles, els catalans hem tingut externalitzats els serveis de seguretat?, assenyala | ¿El factor Puigdemont és important i permetrà que Convergència recuperi complicitats?

Miquel Sellarès, president del Centre d'Estudis Estratègics de Catalunya | Adrià Costa

Miquel Sellarès (Barcelona, 1946) és president del Centre d'Estudis Estratègics de Catalunya (CEEC) i editor de *Tribuna.cat*. Expert en temes de cossos policials, va ser director general de Seguretat Ciutadana amb Jordi Pujol i secretari de Comunicació de la Generalitat amb Pasqual Maragall. Home transversal des dels anys de l'Assemblea de Catalunya, parla clar i es mostra crític amb el que ell considera una manca de sentit d'estat a Catalunya.

- Creu que les eleccions espanyoles han canviat les coses a Catalunya?

- Considero importants aquests resultats. Perquè les coses han quedat a caixa o faixa. Una victòria de l'esquerra hagués estat bromar per al procés. Jo vaig viure la transició, i me la vaig creure. I vaig tenir el gran desengany. No dubto de la bona fe de la gent de Podem, de persones com Ada Colau o Xavier Domènech. Però són personatges que jo he conegut ja fa molts anys, com l'Antoni Gutiérrez Díaz, com Raimon Obiols, que creien que en el marc espanyol podríem tenir una sortida plurinacional i plurilingüística. Ja hem vist el resultat. No crec que hàgim d'esperar 35 anys més fins que aquests nois es desenganyin.

- Les eleccions s'han celebrat a Catalunya sota l'impacte de l'escàndol d'Antifrau. Quines reflexions li provoca?

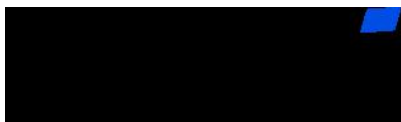
- És una demostració que no hi ha res a fer amb Espanya. A Catalunya ha estat un veritable escàndol, però a Espanya els ha donat vots. No només això, sinó que els espanyolistes més rancis de Catalunya han reforçat el PP. Són els mateixos que quan una persona de Podem va referir-se a la cal viva, es van horroritzar. Perquè per ells es pot fer tot per la pàtria. El que passa és que el 2016 hi ha coses que no es poden fer. D'altra banda, no s'enfronten a una Catalunya violenta sinó pacífica i democràtica, en què es manifesten els avis i els néts. No els queda res més que la violència judicial. Però això a nosaltres ens va bé. Quin resultat hagués tingut Convergència sense el reforç electoral que han suposat De Alfonso i el ministre de l'Interior? L'independentisme té una gran sort, i és que té l'Estat com aliat. En això de les eleccions, només cal mirar una cosa: el mapa de les eleccions. Què es veu? Tot blau menys dues taques, Catalunya i el País Basc. Aquests dirigents de Podem se n'adonaran en uns mesos que no hi ha res a fer i espero que a Catalunya siguem prou intel·ligents per aprofitar la situació.

Miquel Sellarès. Foto: Adrià Costa-

- Què delata l'escàndol de les gravacions?

- Que ho controlen tot. El cas de Daniel de Alfonso, però, no és culpa únicament del ministre de l'Interior. També és en part culpa de la Generalitat, que fa dècades que va amb el liri a la mà. Vol construir un Estat però li manca sentit d'Estat i estructures pròpies d'un Estat. Jo no dic que hagi de tenir clavegueres, però quan un país es vol constituir en estat i l'altre que hi ha en contra té clavegueres, has de saber reaccionar. Has de disposar d'uns serveis que lluitin contra les clavegueres. Als ajuntaments hi ha brigades de desratització, com a mínim una brigada per eliminar les rates. La Generalitat és l'empresa més important de Catalunya, amb 220.000

treballadors, i no té, ja no dic un servei d'intel·ligència, sinó ni tan sols una unitat de valoració de riscos. La Seat, la Caixa o el Banc Sabadell tenen un departament de riscos. La Generalitat no en té? Ja ho sabem, que hi havia guerra bruta.

- Com creu que s'ha produït la filtració de les gravacions?

- Tot indica que hi ha hagut una lluita entre sectors de la policia. Perquè no sembla que els serveis d'intel·ligència catalans s'hagin infiltrat al despatx del ministre? Alguns comissaris han estat condecorats i d'altres s'han jubilat. A Jorge Fernández Díaz el que li ha passat és que algú li ha donat la mateixa ració que ell ha donat tantes vegades. El que em sap greu és veure polítics catalans exclamant-se. Que no ho sabien? Aquest és un país que construeix moltes coses amb hipocresia.

- Que algú com Daniel de Alfonso arribés a Antifrau va ser mala sort o una ingenuïtat?

- Va ser fruit d'aquesta manca de política de recursos humans que sovint mostra la Generalitat. En llocs sensibles de l'administració catalana a vegades hi ha persones que tenen mentalitat d'estat? espanyol. Hi ha hagut també política d'amiguets. Amb tot el meu respecte, però l'actual director general dels Mossos, Albert Batlle, havia estat adjunt de De Alfonso i va ser aquest qui el va recomanar a l'aleshores conseller d'Interior, Ramon Espadaler. Com també va recomanar Josep Lluís Trapero com a comissari cap dels Mossos. Tinc a Trapero per un bon professional, això que quedi clar, però hi havia altres candidats. Es va dir que calia designar-lo perquè era una manera de protegir-lo d'un possible cas judicial.

- Al ministre li queda molta corda?

- Home, és un patriota espanyol. Ha complert amb el seu deure. I al senyor De Alfonso, ni que sigui en una sala petita, el condecoraran. El llenguatge entre ells dos? algú s'imagina dos dirigents catalans parlant així? Tots ens imaginem països idíl·lics, però això no va així. Miri, fa poc vaig tenir accés a un informe de la policia federal canadenca, que va fer operacions de xantatge a petits i mitjans empresaris del Quebec. Si un estat com el Canadà, democràtic i modern, actua així, imaginem-nos Espanya.

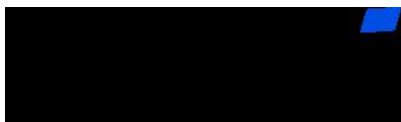
Miquel Sellarès. Foto: Adrià Costa

- Com veu el procés en aquests moments?

- Hi ha motius per ser optimistes. Mai em podia haver imaginat arribar a la situació que tenim. Ser independentista és un fet normal. Tenim des d'un centre dreta a una extrema esquerra independentista. No tenim el problema que vam tenir a la transició.

- Quin?

- Jo sempre defenso la CUP. Durant la transició, teníem un PCE i un PSUC que, tot i ser

catalanista, no era nacionalista. I, sobretot, teníem una extrema esquerra que era contrària a les llibertats nacionals de Catalunya. Ara, que des d'uns sectors del que ha estat UDC fins al trotskisme, estiguin compromesos amb els drets nacionals, és molt positiu.

- Què s'hauria de fer ara?

- Readaptar el full de ruta. Crec que l'ANC no s'ha de poder permetre fer actes com el de l'altre dia davant del Fort Apache, de la delegació del govern. Un acte al qual hi van anar 700 persones. Quan ens mobilitzem, ha de ser massiu. Poques mobilitzacions, organitzades i amb molta gent. Cal fer un manteniment de les bases socials sobiranistes. I preparar la gent perquè vindrà un temps difícil i en un moment determinat, caldrà trencar amb l'Estat. Em preocupa, però, que al nucli dirigent li falta un estat major i un pla de seguretat nacional. Cal gent disposada.

- Dimarts passat, el Govern va aprovar el Pla general de seguretat. És un pas endavant?

- Tot el que siguin passes endavant és important. Que hi hagi un rearmament de la policia, o la possibilitat, remota, d'una nova promoció de mossos, és un avenç. Però el que s'ha de fer és sensibilitzar els 35.000 membres de la seguretat pública de Catalunya, que vol dir els mossos, policies locals, bombers, rurals i protecció civil. Se'ls ha de donar autoestima. Nosaltres gaudim d'unes forces de seguretat que són les més criticades i controlades del món, una cosa que no veuràs en altres països. I després, hi ha una cosa que cap conseller ha sabut fer, que és generar una consciència nacional de seguretat. Durant tres segles, els catalans hem tingut externalitzats els serveis de seguretat.

- Cal un exèrcit?

- No, no estic parlant d'exèrcit. El Centre d'Estudis Estratègics (CEEC) ha preparat un llibre blanc sobre la seguretat nacional. La gent em pregunta: quants soldats tindrem? El noranta per cent del llibre és sobre seguretat nuclear, energètica, de l'aigua, dels transports. Catalunya ha de tenir un pla nacional de seguretat que inclogui tots aquests àmbits. Ara el que toca és reforçar la nostra policia nacional, que és la fusió de la policia local i l'autonòmica. Sobre l'exèrcit, això no ho podem decidir nosaltres. Miri, en el moment d'assolir la independència, també ens farem responsables dels compromisos internacionals en defensa. Que vol dir que haurem de seure amb els espanyols, els francesos, i que dins de l'OTAN, haurem de corresponsabilitzar-nos.

Miquel Sellarès. Foto: Adrià Costa

- Europa ha de tenir defensa pròpia?

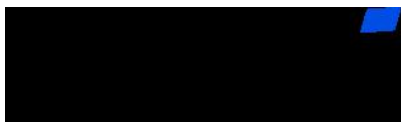
- Els Estats Units es desplacen cap a l'Àsia. Espero que els nostres néts vegin unes forces armades europees. Els espanyolistes no han de tenir por. L'endemà de la independència, Catalunya, sigui amb un exèrcit, una guàrdia nacional o unes forces de defensa, treballarà colze a colze amb l'exèrcit espanyol contra els mateixos enemics, que són el terrorisme internacional, les màfies i el jihadisme en defensa dels valors occidentals.

- Va ser un dels fundadors de Convergència. Com veu el procés de refundació que està duent a terme CDC?

- Crec que en aquests mesos hi ha hagut un factor important, que ha estat que en un partit en crisi ha sorgit el lideratge de Carles Puigdemont. És la sorpresa, és el que ha permès que Convergència trobi complicitats. És un personatge fresc. Una cosa que em preocupava d'aquestes eleccions espanyoles és que no es cremés el president. Un altre factor a tenir en compte és el del president Artur Mas, que ha tingut un paper essencial, ha fet un gran servei al país, però que ha d'evitar que no se'l mengi la rancúnia. Crec que Mas hauria d'envoltar-se d'un equip més plural, i si ho fa, jo crec que tindrà futur polític. Convergència ha de mostrar cares noves. Ho ha fet amb el president Puigdemont, i té també un planter de gent al món local i comarcal. I, sobretot, no es pot ser miserable.

- A què es refereix?

- A alguns convergents que ara es treuen de sobre la figura de Jordi Pujol. Ara resulta que molts eren sords i cecs. Jo això ho puc dir amb l'autoritat d'haver estat expulsat de CDC per acusar Lluís Prenafeta de corrupció. Jo mai he atacat el president Pujol i si avui posés les coses positives i negatives que jo veig en ell, encara pesen més les positives.

- Què destacaria del lideratge de Puigdemont?

- És jove, té capacitat de diàleg i és contundent. No s'ha de fer perdonar res, sempre ha estat independentista. I com jo dic, és de Girona. Quan em pregunten: com creus que serà la Catalunya independent, sempre dic el mateix, com Girona. Avui Girona ja és independent, d'alguna manera. Tu et mous per Girona i vius la normalitat nacional. Ho veiem en els mitjans escrits, en la televisió, amb TV3 arrasant, la TV Costa Brava es veu molt, amb uns mossos d'esquadra que són del territori, etcètera. Com els canvis produïts a Lleida, que s'ha nacionalitzat.

Miquel Sellarès, al seu despatx. Foto: Adrià Costa